

Blad zonder naam

Periodiek van schaakvereniging EsPion

Hard gelag

Hier is niets vrolijks aan, het alleraardigste jaarlijkse toernooi in november voor onderbonders, meesters en grootmeesters gaat dit jaar niet door. Het Kees Besselinktoernooi stond zo pront op de agenda. Het was met zorg voorbereid, Covid-proof. En dat nog wel in de eigen speelzaal Er waren al twee handenvol aanmeldingen. Maar dat was mooi gerekend buiten de realiteit van de Nederlands volksaard om zich niet alleen aan regeltjes, maar ook aan de allernoodzakelijkste voorzorgsmaatregelen te onttrekken.

Het EsPionbestuur zag zich gedwongen tot een pijnlijk maar wijs besluit: tijdige afzegging. Voor diegenen die de Coronastilte hebben benut om zich met uitvoerige training voor te breiden op 1.c4: ach, ook in 2021 wordt het weer november.

- o - 0 - o -

Het bestuur zoomt

Roland: We zijn net verhuisd. Daar hebben we het nog even druk mee. En 't heeft gevolg voor het vervoer naar de club. Alfred en ik zijn we de twee enige Weespers van de club.

Maar het schaken staat nu op een beetje afstand. We hebben het onvolprezen Lichess. Maar ik hoop toch echt dat we dit jaar weer snel naar de club kunnen. Al was het alleen maar voor de gezelligheid.

Als bestuur hebben we veel overleg gehad. Over de nieuwe speelzaal natuurlijk. En rond de start van het nieuwe seizoen. Maar er zijn nog genoeg plannen. Dus we appen, mailen, zoomen. Op naar de toekomst.

Ric: 't Is volop thuiswerken. Voor het bedrijf doen we een groot onderzoek. Dus contact met heel veel mensen. Leuke gesprekken. Allemaal. Zoom. Niet de gratis versie. Maar super zakelijk, super beveiligd.

Het bestuur had nog een laatste bespreking op de club. Het is toch een stuk gezelliger, zo met z'n allen aan één tafel. Henk heeft nu de Whatsapp ingesteld, een druk op de knop en we hebben alle vier de koppen op het scherm.

Als club hadden we nog de KNSB-wedstrijden. Maar die worden steeds verder naar een later datum doorgeschoven. 't Is afwachten hoe ver. Het Kees Besselinktoernooi online? Dat wordt een te lange zit, van elf tot halfzes achter het scherm.

Constantijn regelt nu de rapidcompetitie. Het is opvallend hoeveel mensen daar aan de nazit meedoen. Prima toch!

Dit exemplaar is bestemd voor:

**Alle schakende leden van
de speeltuinvereniging**

Harrie: 't Is een beetje saai. Het werk gaat gewoon z'n gang. Dat doe ik thuis. En de rest staat een beetje stil. De rapidcompetitie vind ik wel aardig. Als ik zin heb, doe ik de nazit. En dat heb ik soms, zin.

Henk: Hoe het is? Sinds anderhalf jaar werk ik bij Pluryn; digitaal begeleiden van interventies, via teams. En het geven van trainingen, o.a. verbindend gezag. Die worden nu veelal gecancelld, te riskant.

Nu ligt de uitdaging voor om ze in een online jasje te steken, dat is voor een digibeet als ik voorwaar geen simpele opgave. Maar ja, wie nu afhaakt doet dat voor eeuwig, jullie kennen dat dilemma misschien. En ik wil graag nog een tijdje meegaan

- o - 0 - o -

Veer

De eerste hack kwam uit Korea. De website van EsPion was ingeruild voor advertenties van Koreaanse bedrijven en dames. Zoiets laat onze webmaster niet op zich zitten. Na dagen van hard werken was de hack verholpen en de site hersteld.

De tweede hack kwam uit Japan. Althans, door iemand die een Japans IP-adres gebruikte. Plus het wachtwoord van een van onze leden. Dat heeft hij knap maar louche bemachtigd, want wie van ons reist er in deze tijd eventjes op en neer naar Japan?

Onze website was onvindbaar gemaakt. Zo stond het ook op het scherm. Server not found. Dat liet onze webmaster niet op zich zitten. Hij startte herstelwerkzaamheden. Na dagen van hard werken was ook deze hack verholpen en de site weer bruikbaar.

Op zijn verjaardag zag de webmaster dat ook 'Japan' zich tot webmaster had gepromoveerd. De website is voor de derde keer foetsie. Zoiets laat onze webmaster niet op zich zitten... Wordt vervolgd.

Nu we elkaar niet 'life' ontmoeten, is de website een onmisbaar communicatiekanaal. Maar let wel, het onderhoud ervan is een pittige klus. Hier past dan ook een welverdiend compliment aan onze webmaster voor zijn constante inzet. Hij mag deze veer daar steken waar hij hem 't beste past.

Als ik 'm bel, heeft Constantijn net een partij online van Francisco afgenomen. Zoals je van hem kunt verwachten, schaakt hij vaker online. En natuurlijk is er ook voor hem de donderdagavond competitie. Samen met Johan probeert hij daar mensen voor te enthousiasmeren.

Belangrijker is de studie. Hij is derdejaars en het gaat redelijk, En dan, na z'n bachelor, komt de keus Hoe Verder. Master of iets anders? Eind komende juni kunnen we het hem vragen.

Op korte termijn is er de programmeerwedstrijd waaraan hij, met vrienden, deelneemt. En af en toe is er die middelbare scholier die best heel goed is in wiskunde. Constantijn vindt het leuk om hem er nog beter in te maken. Noem het maar een hogere vorm van bijles.

En als je hard loopt, kun je proberen Constantijn in te halen in het Amsterdamse Bos.

- o - 0 - o -

“Ik zit net te schaken met een vriend.”

Henk Plantfeber doet dat elke middag tussen half twee en half vijf. Z'n vriend komt naar hem toe.

Hoe fel Henk ook op het bord kan zijn, deze tijden pakt hij voorzichtig aan. “Ik heb goede verzorging” zegt hij tevreden. Henk schaakt, kijkt naar het darten en zo. En de verkoop gaat gewoon door. “Ik heb mondkapjes, het zijn van die brillen, dat verkoopt heel goed.”

Als het weer mogelijk is, wil Henk weer komen schaken. Maar – we weten het van hem – liefst een snel spelletje. En hij doet iedereen de hartelijke groeten.

- o - 0 - o -

Op de achtergrond praat er nog even iemand hardop mee. De online verbinding met Constantijn blijft open staan terwijl Francisco vertelt. Ze hadden geschaakt.

Francisco gebruikt zijn tijd (hij studeert in Leiden, da's elke dag 2 uur reizen die hij nu mooi uitspaart) voor een bijzondere cursus. Self Improvement. Om geconcentreerd te kunnen studeren.

Francisco doet dit samen met een gecertificeerd coach. En, mooier kun je het niet hebben, dat is ook nog zijn moeder. Het idee er achter, legt hij uit, is het motiveren van het intelligente deel van het brein. Dat zouden meer mensen moeten doen, denk ik als het gesprek even later voorbij is.

- o - 0 - o -

“Ik heb gisteren 14 kilometer gelopen tussen de kassen van Aalsmeer en zo.” Jan Koolstra wandelde deze zomer twee weken in Zwitserland. Berg op, berg af. Zijn conditie werd beter en beter. Maar benutten kan hij dat nu niet; de geplande groepsreis naar het oranje gekleurde Sri Lanka ging begrijpelijkerwijs niet door.

Ook zijn baspartij in Händels Messiah bleef achterwege. A) Vanwege de corona-

stop en B) omdat de dirigent het vanwege de kwaliteit van het koor het niet verantwoord vond om verder te repeteren. *He was despised.*

“Tijdens de kerkdienst zou je nog wat kunnen playbacken”. Maar ook hier is zingen er niet bij. Lezen dan, tijd genoeg voor kerkgeschiedenis, kernfusie en nu ook voor een dikke pil over tante Truus, de eretitel van mevrouw Truus Wijsmuller.

De maandagavond vult Jan met broer Jacques. Ze schaken tweemaal een half uur elk. En dat bracht Jan op een verrassende theorie. Met een half uurtje bedenktijd wint hij doorgaans, wordt het anderhalf uur, dan wint Jacques. De theorie (of zeg maar gerust ‘Jans theorema’): het speeltempo heeft bij een ieder een andere invloed op de speelsterkte.

Het wordt hoog tijd het bewijs te gaan zoeken in clubverband.

- o - 0 - o -

“Ik speel thuis een beetje gitaar. Rock 'n Roll. De blues. Ja, ik speel in een bandje. Met plezier. Dat doe ik al veertig jaar, nog altijd met dezelfde jongens. Juke Joint, dat zijn wij. De band voor bruiloften en partijen, personeelsfeesten, de kroeg.

André van Rijn merkt dat het de laatste jaren al wat minder wordt, het aantal optredens dan. Rock 'n Roll op een bruiloft? Nee, tegenwoordig niet meer. “De wereld verandert. Ook muziek is tijdgebonden.”

André heeft zich verrijkt met vier online krantenabonnementen. “Dat allemaal lezen, elke dag, dat is een dagtaak”. En helemaal verschrikkelijk is Netflix, het abonnement van zijn vrouw. Door al die honderden films komt hij eigenlijk tijd te kort.

En dan moet er ook nog elke dag tijd gevonden worden voor een paar potjes schaken op Chess.com. De online-competitie op donderdagavond schiet er dan maar bij in. Het plan is de theorieboeken die hij al een tijdje op de plank heeft liggen, om die... maar ja, het komt er even niet van.

André heeft een plicht op zich genomen. Het hondje van de burens. Daarmee wandelt hij elke dag trouw een uurtje. “Want naar buiten moet je”.

- o - 0 - o -

Nu even niet. Nu komt hij net terug van een uurtje fietsen door de storm. Maar anders woont Chris van der Vegt in voor- en najaar drie maanden in Istanboel. Daar kon je hem 's middags terugvinden in een prachtige schaaksociëteit.

Nu speelt hij vluggertjes via Internet Chess Club, leest een boek van Kasparov, bestudeert de Ottomaanse geschiedenis en – zijn oude vak – schets voor de aardigheid economische modellen, voor Turkije dit keer.

In Amsterdam ruilde hij Laurierboom voor EsPion. Chris wil het gevecht van de competitie en het genoeg van het verenigingsleven. Gauw, als 't even kan.

Coronaschaak

De Coronacrisis maakt mensen vindingrijk, vooral als het om geld gaat. De fysieke lessen (zoals dat schijnt te heten) op mijn academie zijn gestopt en we krijgen nu les via Skype en Whatsapp.

Aangezien de docenten per werkelijk gegeven les betaald worden wringen ze zich in bochten om uren te maken. Net als wij, de studenten.

Ook in de schaakwereld heeft men al heel snel middelen ingezet om de inkomstendering door het wegvallen van toernooien enigszins te beperken: online toernooien.

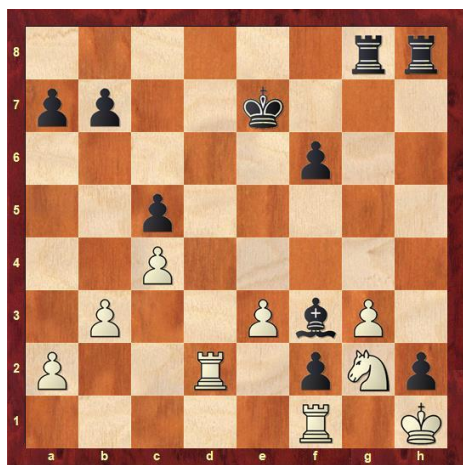
Anders dan bijvoorbeeld voetbal kan schaken prima via internet gebeuren en vanuit veiligheidsoogpunt kan het gewoon niet beter. Een waar oerwoud van online toernooien ontstond.

Op het hoogtepunt van de pandemie in april hadden we de *Magnus Carlsen Invitational*, een serie van minimatches in rapid en blitz, de grote man zelf versloeg Hikaru Nakamura in de finale. In juni was er het *Lindores Abbey* toernooi, de jonge Rus Daniil Dubov werd eerste, voor alweer Nakamura.

En sinds 1 november is er het *Speed Chess Championship 2020*, een serie matches met een uiteindelijke finale op 13 december. Er zijn al wat resultaten te melden, MVL versloeg het Indiase talent Sarin, Fedoseev won van Firouzja en Carlsen verpletterde Parham Maghsoodloo uit Iran met 25-4.

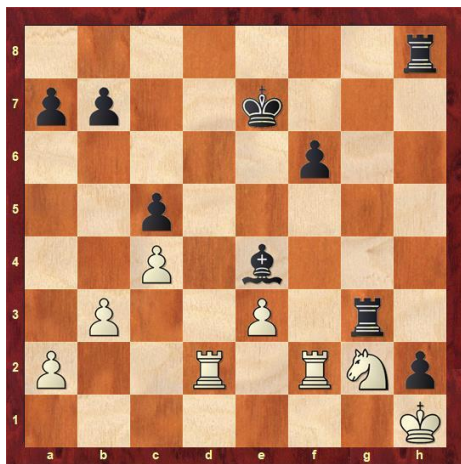
Denk niet te licht over die Maghsoodloo, hij is geen supertalent zoals zijn landgenoot Alireza Firouzja (zeventien jaar, rating 2728) maar sterk is de twintigjarige grootmeester zeker. Helaas, tegen de wereldkampioen was geen kruid gewassen. Na de eerste vijf partijen stond het gelijk, daarna won Carlsen elf partijen op rij.

Een meesterstuk leverde hij met zwart in de volgende stelling:

Het is duidelijk dat Maghsoodloo helemaal overspeeld is. Carlsen kan prozaïsch winnen met 32. ...Lxg2† 33. Kxg2 h1D† 34. Txh1 Txh1 en zwart kan opgeven.

Dit ruwe krachtschaak was de Noorse geweldenaar te min, hij speelde 32. ...Txg3 33.Txff2 Le4 en toen stond het zo:

Ongelooflijk, wit kan werkelijk geen nuttige zet meer doen, zwart kan zelfs met de koning naar h3 wandelen terwijl wit moet toekijken. Maghsoodloo is geen masochist en gaf op.

Raf

- o - 0 - o -

Corona zet de wereld op z'n kop. Hebben we eindelijk een nieuwe speelzaal, gaat-ie dicht. Het bestuur van de speeltuinvereniging besloot om in ieder geval tot half december het clubhuis te sluiten.

Dit houdt ook in dat het traditionele Kees Besselinktoernooi op de even traditionele derde zondag van november niet doorgaat.

Maar... zo gemakkelijk laat 1.c4 zich niet wegzetten. Zet maar vast in je agenda. Maandagavond 16 november. Om half 9 wordt er op Lichess een 1. c4 toernooitje gehouden. Speeltempo 7+3.

Om vooruit te lopen om de mogelijke Wijnwedstrijd van maandag 28 december: voor de winnaar van het 1.c4 toernooitje stelt de club een mooie fles wijn beschikbaar.

- o - 0 - o -

Nooit meer

Schakend kom je de hele wereld tegen... de mooiste en de opmerkelijkste mensen. Zoals Jos Lander. Trouwe Es'80-ers kennen hem misschien nog. Of eigenlijk: kenden Want in het Parool van 13 oktober las ik dat ik nooit meer met hem, tijdens de afwas, zal praten over begeerte. Jos Lander had uit volle overtuiging in het klooster gezeten, totdat hij eruit werd gegooid, tot zijn stomme verbazing, wegens vergaande tolerantie.

“Hoe was dat dan in het klooster?” vroeg ik hem toen hij onze schaakclub hartelijk onderdak bood in Buurtcentrum De Tichel, waar hij de scepter zwaaide. Hij deed dat tijdens onze gedwongen jaarlijkse uitwijk (als buurthuis Quellijn vanwege vakantie sloot).

Jos Lander in zijn De Tichel

Ik kende deze Jos al via het Vredesplatform Jordaan, waarin ik de PvdA vertegenwoordigde en hij het Christenvrede geweten. We hadden het toendertijd serieus aangepakt.

We schreven de Europese leiders aan, zoals Thatcher en Willy Brand en kregen zelfs persoonlijk antwoord, omdat ze dachten dat we een belangrijk instituut waren in plaats van een stel min of meer bijeenge-raapte verontwaardigden, maar we gingen wel met 10 bussen uit de Jordaan om in Den Haag te protesteren: weg met de kernwapens uit Europa.

Samen met Klaas Mulder, zijn levensgezel, richtte Jos de Tichel op, die tot en met de dag van vandaag, zij het op een andere plek, fungeerde als praathuis voor de buurt en een gezellige plek om een kaartje te leggen. Hij verhuisde met Klaas naar de Marnixstraat. Af en toe kwam ik hem tegen op de markt of voor zijn huis in de Marnixstraat, hij was de weg een beetje kwijtgeraakt, maar hij herkende mij altijd. We groetten elkaar dan hartelijk en ik vroeg naar Klaas en als ik Klaas tegenkwam vroeg ik naar Jos.

Ondanks zijn toenemende dementie bleef hij de aardige man, die hij altijd was. Hij is niet meer, dat hij moge rusten in vrede en als er een hemel bestaat, dan zal hij daar vast op zijn plaats zijn.

Jos Kraay

Lieve kinderen

Ik heb het laatste halfjaar niet meer geschaakt, geen enkele partij meer. En dat is allemaal het gevolg van de coronapandemie. Ik zal jullie vertellen hoe dat komt. Jullie zijn nog jong, en hebben nog niet mijn gevoelige leeftijd bereikt.

Ik ben in de tachtig, en hoor tot de groep die het eerst aan de beurt is om ernstig ziek te worden. En dat wil ik liever vermijden.

Daarom loop ik tegenwoordig op straat met een mondkapje voor mijn neus, was ik mijn handen zodra ik een kraan zie en groet ik mensen op minstens anderhalve meter afstand met een brede armzwaai. In het laatste halfjaar ben ik nog niet besmet door het coronavirus.

En dat wil ik het liefst zo houden. Ik ga dus niet meer naar cafés, bezoek geen bioscopen en houd me op in kleine groepen van hooguit vier personen. En dat wringt met het schaken in een club, waar meer mensen aanwezig zijn.

Ik heb dan ook naar de secretaris van de schaakclub een e-mailtje gestuurd, waarin ik aankondig te stoppen tot er een prik is uitgevonden die je beschermt tegen corona. Dat moet je niet al te makkelijk zien. Als je de tv mag geloven zijn er twee Nederlandse bedrijven mee bezig en een flink aantal buitenlandse. En ergens in het volgende voorjaar zal er wel een prik tegen zijn. Al is het een Chinese prik, mij maakt het niet uit. Zodra ik ertegen ben ingeënt ga ik weer schaken. In de e-mail heb ik ook aangekondigd dat ik wel lid wil blijven van de club, en gewoon mijn contributie wil blijven betalen. Want ik gun het virus niet dat ze ook EsPion de nek omdraaien.

Van de redactie kreeg ik ede suggestie om dan maar op donderdag via de computer te gaan spelen. Een belachelijk voorstel. Goed, je kunt er geen corona-infectie mee oplopen. Maar ik vind het te onpersoonlijk. Je kunt met de computer niet acteren. Je kunt er geen hand mee schudden of er boos op neer kijken als je verliest.

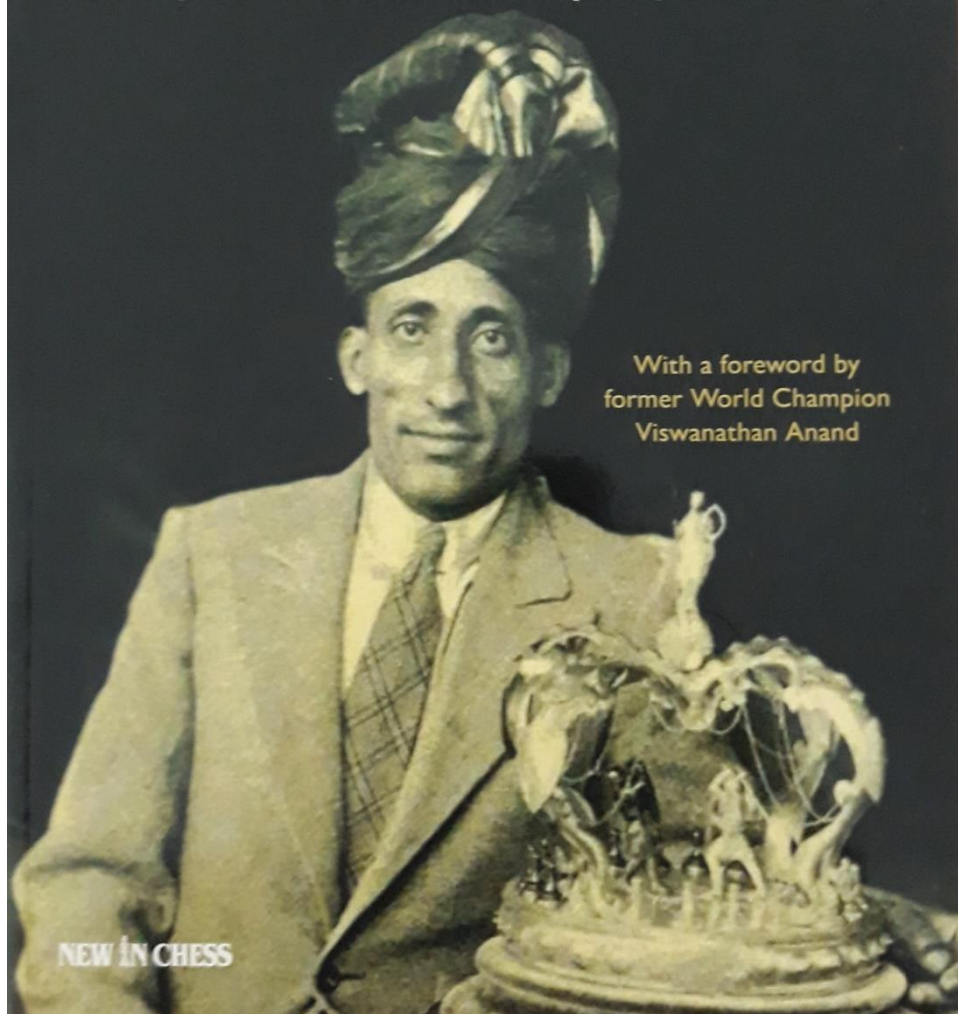
Maar voorlopig bescherm ik me op een oudervetse manier tegen de corona. Dus als je op straat een oudere man tegenkomt, die als enige in de buurt een mondkapje draagt, dan ben ik dat.

Wouter van Kooten

SULTAN KHAN

The Indian Servant Who Became Chess
Champion of the British Empire | Daniel King

Sultan Khan

Het verhaal van Sultan Khan is een Oosters schaaksprookje dat van de toevalligheden aan elkaar hangt. Dat sprookje is onlangs door de Engelse grootmeester Daniel King beschreven in *Sultan Khan The Indian Servant Who Became Chess Champion of the British Empire* (New in Chess 2020).

Geboren in 1905 in de Punjab, toen Brits-Indië, zoon van een arme landbouwer, bleek Sultan Khan een groot talent te hebben voor de langzame Indiase variant van schaken.

Toeval nummer 1. Een beschermheer

De lokale landheer, Nawab (prins) Sir Umar Hayat Khan Tiwana, was een beroepsofficier met een passie voor sport, een middelmatig maar hartstochtelijk schaker die grote politieke en sportieve ambities had.

Rond 1926 verzamelt Sir Umar de sterkste lokale schakers om zich heen en betaalt hen om te trainen. Zijn bedoeling is een Indiase kampioen te kweken die zich in de standaardvariant van het schaken met de Engelse topspelers kan meten. Sultan Khan wordt één van Sir Umar's professionals. Het

trainingsprogramma werpt al snel vruchten af, in 1928 wint Sultan Khan het *All India Championship* met 2,5 punt voorsprong. Tijd voor grotere zaken. Met een hofhouding, waaronder Sultan Khan, komt Sir Umar op 26 april 1929 in Engeland aan.

Al twee dagen later zit Sultan Khan achter het bord: Capablanca geeft een simultaan. De Indiër wint, een indrukwekkend eerste optreden. Dankzij de connecties van Sir Umar in de schaakwereld wordt Sultan Khan uitgenodigd voor het Brits kampioenschap van Ramsgate 1929.

Het sprookje gaat verder, hij wordt kampioen. Hij wordt door zijn beschermheer als een kermisattractie tentoongesteld, overall moet hij simultaans geven.

Lees hieronder verder

Sultan Khan (vervolg)

Toeval nummer 2. Een schaakcarrière.

Sir Umar is niet alleen een sportgekke feudale landheer maar ook een ambitieus politicus. Hij ziet dat het koloniale Brits-Indië bedreigd wordt door voorstanders van onafhankelijkheid, zoals Mahatma Gandhi en weet zich door zijn goede connecties en zijn reputatie van trouw vazal een positie te verwerven bij de Rondetafelconferenties die gehouden worden om over de toekomst van India te beslissen. Dat betekent dat Sir Umar zich (met zijn hofhouding) voorlopig in Engeland vestigt. Sultan Khan gaat een internationale carrière tegemoet. Hij wint het toernooi van Scarborough 1930 en speelt voor het Britse team op het eerste bord bij de Olympiade van Hamburg 1930.

In de vier jaren die volgen weet Sultan Khan zich een vaste plek bij de wereldtop te veroveren, hij wint weliswaar geen toernooien maar eindigt wel altijd bij de besten. Luik 1930 (1. Tartakower 2. Khan), Hastings 1930 (1. Euwe 2. Capablanca 3. Khan), Hastings 1931 (1. Flohr 2. Kashdan 3. Euwe 4. Khan), Londen 1932 (1. Aljechin 2. Flohr 3. Kashdan 4. Khan), Bern 1932 (1. Aljechin 2. Euwe 3. Flohr 4. Khan). Onvoorstelbare prestaties, Sultan Khan had pas een jaar of vijf tevoren het westerse schaak leren kennen en is gehandicapt door een totaal gebrek aan openingskennis. Hij komt dan ook meestal in bedenkelijke stellingen terecht maar door zijn taatheid, zijn geduld en zijn grote gaven in het midden- en eindspel weet hij toch heel vaak een remise of een overwinning te bereiken. Later in zijn carrière wordt zijn openingskennis iets beter, maar voor een top-grootmeester blijft het ondermaats.

Toeval nummer 3. Terug naar huis

In 1933 wordt duidelijk dat de Rondetafelconferenties zijn mislukt. Daarmee is de politieke rol van Sir Umar uitgespeeld en hij maakt zich op om naar India terug te keren. In dat jaar wint Sultan Khan zijn derde Brits kampioenschap, wordt vierde in Hastings

achter Flohr, Pirc en Kashdan en scoort zeven uit veertien op de Olympiade van Folkestone. Daarna is het afgelopen met zijn schaakloopbaan.

In Bombay wordt hij als een held binnengehaald, hij speelt nog een match tegen een oude rivaal. De uitslag van 9½ - ½ toont aan dat er in India geen concurrentie voor hem is. Van zijn meester krijgt hij een stuk land, de rest van zijn dagen slijt hij als landbouwer in de Punjab, dat in 1947 gedeeltelijk aan Pakistan kwam. Sultan Khan overlijdt in 1966.

Daniel King vertelt het verhaal in chronologische volgorde, hij schetst overtuigend het gevoel van *displacement* dat Sultan Khan gehad moet hebben, een arme boerenjongen, een lijfeigene, die in Londen terecht komt, het hart van het Britse keizerrijk, en in Europese steden als volwaardig collega beschouwd wordt door spelers als Aljechin, Euwe en Capablanca.

Het moet onwerkelijk geweest zijn. King beschrijft de druk die Sultan Khan gevoeld moet hebben, hij móest presteren, voor Sir Umar en voor Brits-Indië. Hij moet dan ook opgelucht zijn geweest toen Sir Umar besloot terug te keren en hij het profschaak vaarwel kon zeggen. Toch vertelt zijn zoon Ather Khan dat zijn vader zich vaak eenzaam voelde in zijn dorpje, er was niemand met wie hij over zijn tijd in Europa kon praten, geen van de dorpsgenoten zou zich daar een voorstelling van hebben kunnen maken.

Tragisch: de boerenjongen was geen boerenjongen meer, hij wist dat er buiten zijn boerendorp een andere wereld was.

Afgezien van een paar simultaans heeft Sultan Khan nooit meer in het openbaar geschaakt.

Sultan Khan The Indian Servant Who Became Chess Champion of the British Empire heb ik in één avond uitgelezen. King heeft een prettige stijl, heeft zich zeer uitvoerig gedocumenteerd en zijn commentaar bij de goedgelozen partijen is luchtig. Een uitstekend boek vol prachtige foto's.

Raf

- o - 0 - o -

Wie, wat en waar

EsPion Sinds 23 mei 2014. www.espion.amsterdam

Voorzitter:

Ric Wieringa, 0622 – 45 06 20
voorzitter@espion.amsterdam

Secretaris:

Harrie Boom, 020 – 664 91 39
secretaris@espion.amsterdam

Penningmeester:

Henk Enserink, 0633 – 18 78 09
penningmeester@espion.amsterdam
NL43 INGB 0006 5284 13

Bestuurslid externe betrekkingen:

Roland Wastiaux, 020 – 692 43 66
externebetrekkingen@espion.amsterdam

Wedstrijdleider extern:

Henk Enserink, 0633 – 18 78 09
extern@espion.amsterdam

Wedstrijdleider intern:

Harrie Boom, 0640 – 47 42 83
Afmelden tot uiterlijk 18:00 uur
intern@espion.amsterdam

Website

Mick Vaassen, 0629 – 56 63 81
Jaap de Kreek 020 – 646 06 69
webmaster@espion.amsterdam

Redactie

Materiaal (liefst als Word-bestand)
redactie@espion.amsterdam